LIETUVOS BANKO TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO DIREKTORIUS

SPRENDIMAS DĖL X. X. IR AAS „BTA BALTIC INSURANCE COMPANY" GINČO NAGRINĖJIMO

2025-06-20 Nr. 429-134
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėja) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjos ir AAS „BTA Baltic Insurance Company", veikiančios Lietuvoje per įsteigtą filialą, (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2024 m. lapkričio 28 d. įvyko eismo įvykis (toliau – Įvykis), kurio metu buvo apgadintas pareiškėjai priklausantis automobilis „Dodge Charger", valst Nr. *(duomenys neskelbiami)* (toliau – Automobilis). 2024 m. gruodžio 2 d. pareiškėja dėl Automobiliui padarytos žalos atlyginimo kreipėsi į draudiką, privalomuoju draudimu apdraudusį Įvykį sukėlusios kitos transporto priemonės valdytojo civilinę atsakomybę.

2024 m. gruodžio 27 d. draudikas informavo pareiškėją, kad pagal draudiko „Audatex" sistema sudarytą Automobilio remonto sąmatą (toliau – Draudiko sąmata) apskaičiuotas dėl Įvykio atlygintinos žalos dydis – 5 774,87 Eur. Draudikas nurodė nustatęs, kad dalis Automobilio apgadinimų yra susiję su 2023 m. spalio 13 d. eismo įvykiu (toliau – ankstesnis įvykis), todėl šių apgadinimų šalinimo kaina nėra įtraukta į dėl Įvykio mokamos draudimo išmokos sumą.

2025 m. sausio 16 d. pareiškėjai buvo pateikta 2025 m. sausio 13 d. draudiko eksperto parengta išvada (toliau - Ekspertinė išvada) ir Draudiko sąmata, kuriomis vadovaujantis 2025 m. sausio 16 d. buvo atliktas 5 774,87 Eur draudimo išmokos mokėjimas.

2025 m. sausio 27 d. draudikas gavo pareiškėjos pretenziją, kuria prašoma peržiūrėti priimtą sprendimą - atsižvelgiant į pareiškėjos pateiktą, jos teigimu, serviso sudarytą Automobilio remonto kainos apskaičiavimą (toliau – Serviso sąmata), išmokėti papildomą 4 000 Eur draudimo išmokos sumą[1]. Pareiškėja nurodė, kad 2024 m. gruodžio 18 d. buvo atlikta išsamesnė Automobilio apžiūra, kurios metu nustatyti papildomi pažeidimai. Šie pažeidimai buvo pagrįsti nuotraukomis, kurios pateiktos draudikui kartu su serviso komentarais. Taip pat pareiškėja draudikui buvo pateikusi sąskaitą faktūrą už priekinio valstybinio numerio keitimą, tačiau šios išlaidos jai nebuvo atlygintos.

2025 m. vasario 5 d. atsakyme pareiškėjai draudikas nurodė, kad į Draudiko sąmatą buvo įtraukta 13,17 EUR be PVM suma, atlyginanti Automobilio valstybinio numerio keitimo išlaidas. Vis dėlto, pareiškėjai pateikus sąskaitą faktūrą, patvirtinančią faktiškai patirtas išlaidas (18 Eur su PVM), draudikas sutiko išmokėti skirtumą tarp patirtų išlaidų ir išmokėtos sumos - 4,83 Eur (2025 m. vasario 7 d. šią sumą išmokėjo pareiškėjai). Draudikas taip pat nurodė, kad gavus duomenis apie po Įvykio fiksuotus Automobilio kondicionieriaus ir aušinimo radiatoriaus pažeidimus, į Draudiko sąmatą yra trauktas šių detalių keitimas bei reikalingų eksploatacinių medžiagų kaina. Draudikas nesutiko su kitomis pareiškėjos reiškiamomis pretenzijos dėl žalos vertinimo.

Nesutikdama su draudiko sprendimu, pareiškėja kreipėsi į Lietuvos banką dėl ginčo nagrinėjimo. Kreipimesi į Lietuvos banką pareiškėja nurodė, kad draudikas vilkino žalos administravimą, netinkamai nustatė draudimo išmokos dydį. Pareiškėjos teigimu, į Draudiko

[1] Pareiškėjos pateiktame Automobilio remonto kainos skaičiavime, kurį, pareiškėjos teigimu, sudarė servisas, nurodyta remonto kaina – 10 908 Eur. Šiame skaičiavime nurodytos tik keičiamos detalės, remonto darbai ir jų kainos, nenurodant jokių kitų duomenų (taikomų darbų įkainių, detalių numerių, kainų šaltinių, skaičiavimo detalizacijos ir kt.).

sąmatą nebuvo įtraukti visi būtini Automobilio remonto darbai ir detalės: „tepalinio radiatoriaus" keitimo išlaidos, variklio dangčio keitimas ir jo dengimas juoda matine plėvele, priekinio bamperio smūgio slopintuvo, priekinio kairės pusės žibinto keitimas, kairiojo ir dešiniojo sparno keitimas (buvo įtraukti sparnų remonto darbai, kurie, pareiškėjos teigimu, yra techniškai negalimi).

Pareiškėjos teigimu, į Draudiko sąmatą neįtraukta dalis darbų, kuriuos draudikas nepagrįstai siejo su ankstesnio įvykio metu sukelta žala. Pareiškėja pažymėjo, kad po ankstesnio įvykio Automobilis buvo „nurašytas". Kartu pareiškėja teigė draudikui pateikusi įrodymus (Automobilio techninės ekspertizės pažymą, naują techninį pasą, privalomosios techninės apžiūros dokumentus, suremontuoto Automobilio nuotraukas), patvirtinančius, kad po ankstesnio įvykio Automobilis buvo pilnai suremontuotas, jam vėl leidžiant dalyvauti eisme. Draudikas nepagrįstai ignoravo šiuos duomenis. Taip pat pareiškėja nurodė, kad nors draudikas buvo informuotas apie papildomus defektus, nustatytus po išsamesnės Automobilio apžiūros, ir gavo Serviso sąmatą, šie duomenys nebuvo įvertinti, o Draudiko sąmata liko nepakitusi.

Pareiškėjos teigimu, draudikas tinkamai nevertino aplinkybės, kad dalis Automobilio detalių (pvz. smūgių slopintuvas, žibintas) po smūgio tampa netinkamos naudoti net ir esant nedideliam pažeidimui – draudikas šių dalių keitimo neįtraukė, nors jų remontas arba pakartotinis naudojimas nėra galimas.

Draudikas Lietuvos bankui pateiktame atsiliepime į pareiškėjos kreipimąsi nurodė su pareiškėjos reikalavimu nesutinkantis. Draudikas paaiškino, kad po pranešimo apie Įvykį buvo atlikta abiejų Įvykyje dalyvavusių transporto priemonių apžiūra. Draudiko teigimu, transporto priemonė „Volkswagen", kurios valdytojo civilinę atsakomybę draudė draudikas, yra nuolat nuomojama trumpalaikei nuomai, dėl šios priežasties minėtos transporto priemonės apžiūra užtruko. Be to, draudikui buvo žinoma, jog ankstesnio įvykio metu buvo apgadinta Automobilio priekinė dalis, todėl pareiškėjos buvo prašoma pateikti papildomus dokumentus ir nuotraukas, kuriomis remiantis būtų galima įvertinti, kurios Automobilio dalys po ankstesnio įvykio buvo realiai remontuotos ar pakeistos.

Draudikui aiškinantis aplinkybes, tęsiant susirašinėjimą su pareiškėja, ji 2024 m. gruodžio 30 d. raštu buvo informuota, kad sprendimas dėl draudimo išmokos per 30 dienų nėra priimtas, tęsiant žalos administravimą.

Ekspertinėje išvadoje buvo konstatuota, kad po ankstesnio įvykio liko nesuremontuotos šios Automobilio dalys: variklio dangtis, buferio smūgio slopintuvas, priekinis kairės pusės žibintas, todėl šios dalys nebuvo trauktos į Draudiko sąmatą.

Taip pat draudikas nurodė nustatęs, kad Automobilio priekinių kairiojo ir dešiniojo sparno keitimas nėra būtinas, nes po Įvykio buvo užfiksuoti nežymūs šių detalių pažeidimai. Dėl minėtos priežasties draudikas į sąmatą įtraukė nurodytų dalių remontą.

Draudikas taip pat paaiškino, kad dėl po Įvykio fiksuotų Automobilio kondicionieriaus ir aušinimo radiatoriaus pažeidimų į Draudiko sąmatą buvo įtrauktos kondicionieriaus radiatoriaus keitimui būtinos išlaidos, įskaitant pačią detalę, reikiamus darbus ir eksploatacines medžiagas.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių (toliau – Ginčų nagrinėjimo taisyklės) 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Įvertinus ginčo šalių pateiktus dokumentus ir paaiškinimus, darytina išvada, kad šalių nesutarimas kilo dėl draudiko išmokėtos draudimo išmokos, atlyginančios Įvykio metu Automobiliui padarytą žalą, dydžio.

Siekiant išspręsti tarp šalių kilusį ginčą, būtina nustatyti, ar draudikas tinkamai apskaičiavo draudimo išmoką, atlyginančią Automobiliui padarytą žalą.

Transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomasis draudimas (toliau – TPVCAPD) reguliuojamas TPVCAPD įstatymo (toliau – TPVCAPDĮ) ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų nuostatomis.

Eismo įvykio metu padarytos žalos administravimo ir draudimo išmokos mokėjimo taisyklių (toliau – Taisyklės) 4 punkte nustatyta, kad žala nustatoma vadovaujantis Lietuvos Respublikos civiliniu kodeksu, TPVCAPDĮ, Taisyklėmis ir kitų teisės aktų nuostatomis, reglamentuojančiomis padarytos žalos dydžio nustatymą, atsakingo draudiko ar Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuro (toliau – Biuras) įgaliotų asmenų (paskirtų ekspertų) ataskaitas ar išvadas dėl žalos, kitų Taisyklėse nurodytų asmenų pateiktus dokumentus.

TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalyje yra įtvirtinta žalos dydžio nustatymo taisyklė: turtui padarytos žalos dydį nustato atsakingas draudikas, o TPVCAPDĮ 17 straipsnyje nurodytais atvejais – Biuras, vadovaudamasis įgaliotų asmenų ir (ar) turto vertinimo ataskaitomis, dokumentais, kuriais įrodomos padarytos žalos aplinkybės, faktas ir dydis, nuotraukomis, vaizdo įrašais.

Taisyklių 13 punkte nustatyta, kad nukentėjusio trečiojo asmens transporto priemonei ar kitam turtui padarytos žalos dydį nustato atsakingas draudikas ar Biuras, vadovaudamasis atsakingo draudiko ar Biuro įgaliotų asmenų (ekspertų) ir (ar) turto vertintojų ataskaitomis ar išvadomis, remonto paslaugų teikėjo pateiktais šio turto remonto išlaidų skaičiavimais, remonto sąmatomis ar kitais remonto išlaidų pagrindimo dokumentais, taip pat atsižvelgdamas į nukentėjusio trečiojo asmens pateiktus žalos dydį pagrindžiančius dokumentus.

Vadovaujantis Taisyklių 15 punktu, žalos dėl turto sugadinimo, kai jį remontuoti ekonomiškai tikslinga, dydis nustatomas pagal turėtas sugadinto turto remonto išlaidas, būtinas turto rinkos vertei iki eismo įvykio atkurti. Jeigu nukentėjęs trečiasis asmuo turto neremontuoja, atlyginamos apskaičiuotos būtinosios remonto išlaidos (be pridėtinės vertės mokesčio) sugadinto turto rinkos vertei iki eismo įvykio atkurti, kurias sudaro remonto darbų vertė, dažymo darbų vertė, keičiamų detalių ir (ar) dalių vertė (sumažinant išlaidas keičiamų detalių ir (ar) dalių nusidėvėjimo verte), dažymo medžiagų vertė, taip pat sugadinto turto transportavimo, saugojimo, techninės ekspertizės ir kitos papildomos išlaidos. Būtinosios remonto išlaidos apskaičiuojamos pagal vidutinius remonto darbų ir keičiamų detalių ir (ar) dalių įkainius, atitinkančius technologijos lygį, vadovaujantis rekomenduojamais laiko normatyvais, nustatytais specializuotose remonto išlaidų apskaičiavimo programose. Sugadinto turto sugadintos detalės ir (ar) dalys gali būti remontuojamos, jeigu atlikus remontą jos atitiks techninius aktyvios ir pasyvios saugos reikalavimus. Jeigu nukentėjęs trečiasis asmuo pasirenka sugadinto turto sugadintas detales ir (ar) dalis, kurios gali būti suremontuotos (atlikus remontą atitiks techninius aktyvios ir pasyvios saugos reikalavimus), pakeisti naujomis, atsakingas draudikas ar Biuras atlygina būtinąsias remonto išlaidas, kuriomis šiuo atveju laikomos remontuotinos detalės ir (ar) dalies remonto išlaidos.

TPVCAPDĮ 19 straipsnio 6 dalyje nustatyta, jog atsakingas draudikas ar Biuras moka nukentėjusiam trečiajam asmeniui tik įrodymais pagrįstos žalos dydžio išmoką, neviršijančią šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytų draudimo sumų, ir turi teisę atmesti nepagrįstus reikalavimus dėl žalos atlyginimo.

TPVCAPD priklauso nuostolių draudimo rūšiai, todėl jo tikslas yra kompensuoti nukentėjusio trečiojo asmens patirtus realius nuostolius. Atsižvelgiant į TPVCAPD sutarčių kompensacinę paskirtį ir nuostolių draudimo sutartyse įgyvendinamą Civilinio kodekso 6.251 straipsnyje įtvirtintą visiško nuostolių atlyginimo principą, žalos atlyginimu turi būti siekiama grąžinti ją patyrusį asmenį į iki pažeidimo buvusią padėtį.

Pažymėtina, kad šiuo atveju reikšmingi ir Civilinio kodekso 6.38 straipsnyje įtvirtinti prievolių vykdymo principai, nustatantys, kad prievolės turi būti vykdomos sąžiningai, tinkamai ir nustatytais terminais pagal įstatymų ar sutarties nurodymus, o kai tokių nurodymų nėra, – vadovaujantis protingumo kriterijais. Kiekviena šalis turi atlikti savo pareigas kuo ekonomiškiau ir vykdydama prievolę bendradarbiauti su kita šalimi (šalių pareiga kooperuotis).

Teisingas žalos atlyginimas reiškia, kad sprendžiant ginčą dėl žalos atlyginimo turi būti nustatytas tikrasis žalos dydis, nes, nustačius mažesnį už tikruosius nuostolius žalos dydį, lieka iš dalies neapgintos nukentėjusio asmens teisės. Kai nustatytas žalos dydis viršija tikruosius nuostolius, nukentėjęs asmuo nepagrįstai praturtėja skolininko sąskaita.[2] Nustatant nukentėjusio trečiojo asmens turtui padarytą žalą, turi būti atsižvelgiama į visas individualias aplinkybes ir

[2] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2014 m. sausio 7 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-44/2015.

vadovaujamasi TPVCAPD tikslu kompensuoti nukentėjusio trečiojo asmens patirtus realius nuostolius[3].

Pažymėtina, kad, pagal kasacinio teismo praktiką, kai ginčas yra susijęs su atlygintinos žalos dydžiu ir nėra susijęs nei su atsisakymu mokėti draudimo išmoką, nei su draudimo išmokos sumažinimo atvejais, nagrinėjant ginčą taikytina bendroji įrodinėjimo naštos taisyklė – šalys turi įrodyti tas aplinkybes, kuriomis grindžia savo reikalavimus ir atsikirtimus, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti[4].

Vadovaujantis nurodyta kasacinio teismo praktika, taip pat Ginčų nagrinėjimo taisyklių 44 punktu, kuriame nustatyta, kad vartojimo ginčai nagrinėjami laikantis rungimosi principo, darytina išvada, jog pareiškėja turi įrodyti, kad draudiko apskaičiuota draudimo išmoka, atlyginanti Įvykio metu Automobiliui padarytą žalą, yra nepagrįsta, nepakankama tam, kad būtų atlyginti nukentėjusio asmens patirti nuostoliai. Draudikas, atvirkščiai, turi pagrįsti, kad jo atlikti skaičiavimai, kuriais jis vadovavosi priimdamas sprendimą dėl draudimo išmokos, yra teisingi ir pagrįsti.

Iš pateiktų duomenų matyti, kad žalos dydžio nustatymo prerogatyvą turintis draudikas draudimo išmoką, atlyginančią Automobilio atkūrimo po Įvykio sąnaudas, grindė Draudiko sąmata ir pareiškėjos pateikta sąskaita faktūra, patvirtinančia valstybinio numerio keitimo išlaidas. Taigi, išskyrus valstybinio numerio keitimo išlaidas, duomenų apie kitas pareiškėjos dėl Įvykio faktiškai patirtas Automobilio remonto išlaidas nėra pateikta.

Kaip matyti, pareiškėja nesutinka su draudimo išmoka, kadangi į Draudiko sąmatą nėra įtraukta šių darbų ir keistinų Automobilio detalių kaina: „tepalinio radiatoriaus" keitimo; variklio dangčio keitimo ir jo dengimo juoda matine plėvele, priekinio bamperio smūgių slopintuvo, priekinio kairės pusės žibinto keitimo; kairiojo ir dešiniojo sparno keitimo.

Vertinant minėtus reikalavimus bei draudiko pateiktus duomenis, darytina išvada, kad nors pareiškėja prašo atlyginti su „tepalinio radiatoriaus"[5] keitimu susijusias išlaidas, kurios esą nepagrįstai neįtrauktos į Draudiko sąmatą, draudiko pateiktais duomenimis šių darbų kaina yra įtraukta į jo sąmatą, kurios pagrindu išmokėta draudimo išmoka. Pagal Draudiko sąmatą matyti, kad yra įtraukta pačios detalės[6] keitimo kaina, reikalingi darbai, eksploatacinės medžiagos. Kaip matyti, pareiškėja neginčijo Draudiko sąmatoje nurodytų dalių kainų ar darbų įkainių. Įvertinus pateiktus duomenis, darytina išvada, kad ginčo šioje dalyje nėra.

1. Dėl draudiko atsisakymo atlyginti išlaidas, susijusias su Automobilio variklio dangčio keitimo, jo dengimo juoda matine plėvele, priekinio bamperio smūgio slopintuvo, priekinio kairės pusės žibinto keitimo išlaidas

Kaip minėta, pareiškėja teigė, kad draudikas nepagrįstai neįtraukė dalies su Įvykiu susijusių Automobilio remonto darbų (Automobilio variklio dangčio keitimo, jo dengimo juoda matine plėvele, priekinio bamperio smūgio slopintuvo, priekinio kairės pusės žibinto keitimo) išlaidų. Draudikas nurodė, kad minėtų darbų poreikis kilo ne dėl Įvykio, o dėl ankstesnio įvykio, po kurio remonto darbai nebuvo atlikti.

Pareiškėja nurodė, kad po ankstesnio įvykio Automobilis buvo pilnai suremontuotas, jam leista vėl dalyvauti eisme.

Siekdamas pagrįsti savo poziciją draudikas pateikė Ekspertinę išvadą, kurioje nurodoma: „2024-11-28 Eismo įvykio deklaracijoje nurodyta, kad už eismo įvykį atsakingas automobilio VW vairuotojas, kuris važiuodamas Tolminkiemio gatve, atsitrenkė į šalikėlėje stovėjusį DODGE automobilį (Žr. 1 pav.). B raide pažymėtas DODGE automobilis (dešinėje pusėje), sugadinimai pažymėti priekinėje dalyje ir detalizuoti „Priekis"; A raide pažymėtas VW automobilis (kairėje pusėje), sugadinimai pažymėti priekinėje dalyje ir detalizuoti „Priekis". <...> Atlikto tyrimo metu buvo tikslinamos deklaruojamo eismo įvykio aplinkybės su abiejų automobilių vairuotojais ir savininkais. Papildomai DODGE automobilio vairuotoja ir savininkė nurodė, jog visi jos automobilio sugadinimai yra susiję su šiuo įvykiu, jog DODGE automobilis buvo pilnai sutvarkytas po ankstesnių įvykių. Tyrimo metu buvo nustatyta, kad DODGE automobilis 2023-10-13 dalyvavo eismo įvykyje, kurio metu taip pat buvo apgadinta priekinė automobilio dalis. Išanalizavus 2023-

[3] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. kovo 19 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-81-1075/2018.
[4] Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. kovo 19 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-81-1075/2018 ir kt.
[5] Pareiškėjos pateiktoje Serviso sąmatoje numatytas detalės „kondicionieriaus tepalo radiatorius" keitimas.
[6] Draudiko sąmatoje ši detalė nurodoma kaip kondicionieriaus kondensatorius.

10-13 ir 2024-11-28 įvykusių įvykių DODGE automobilio sugadinimus, nustatyta, kad ne visos transporto priemonės dalys buvo remontuojamos ar pakeistos po 2023-10-13 įvykusio įvykio".

Ekspertinėje išvadoje pateikiama Įvykio deklaracijos schema, taip pat Automobilio apgadinimų nuotraukos, sugretinant apgadinimus, fiksuotus po ankstesnio įvykio ir po Įvykio: „2 pav. DODGE automobilio priekinio bamperio, smūgio slopintuvo sugadinimai. Viršuje po 2024-11-28 įvykusio įvykio, apačioje po 2023-10-13 įvykusio įvykio. <...> 3 pav. DODGE automobilio variklio dangčio sugadinimai. Viršuje po 2024-11-28 įvykusio įvykio, apačioje po 2023-10-13 įvykusio įvykio. <...> 4 pav. DODGE automobilio priekinio kairės pusės žibinto sugadinimai. Viršuje po 2024-11-28 įvykusio įvykio, apačioje po 2023-10-13 įvykusio įvykio. Būtina paminėti, kad po 2023-10-13 įvykusio įvykio, remonto sąmatoje buvo įvertintas variklio dangčio, priekinio kairės pusės žibinto ir priekinio bamperio smūgio slopintuvo keitimas."

Toliau daroma tokia išvada: „Atlikto tyrimo metu nustatyta, jog DODGE automobilio variklio dangtis, priekinis kairės pusės žibintas ir priekinio bamperio smūgio slopintuvas nebuvo suremontuoti po 2023-10-13 įvykusio įvykio."

Vertinant Ekspertinėje išvadoje pateiktas nuotraukas, sutiktina su draudiku, kad draudiko įvardyti apgadinimai, fiksuoti po Įvykio, iš esmės sutampa su atitinkamose Automobilio vietose matomais apgadinimais, fiksuotais po ankstesnio įvykio. Tiek nuotraukose fiksuoti duomenys, tiek eksperto vertinimas patvirtina, kad po ankstesnio įvykio Automobilio variklio dangtis, priekinio bamperio smūgio slopintuvas, priekinis kairės pusės žibintas nebuvo suremontuoti.

Įvertinus šalių pateiktus įrodymus, darytina išvada, kad draudikas specialių žinių turinčių asmenų (savo ekspertų) paaiškinimais bei surinkta vaizdine medžiaga pagrindė, jog Automobilio variklio dangčio keitimo, jo dengimo juoda matine plėvele, priekinio bamperio smūgio slopintuvo, priekinio kairės pusės žibinto keitimo darbų poreikis nebuvo nulemtas Įvykio. Šią išvadą paneigiančių objektyvių duomenų nėra pateikta.

Pažymėtina, kad pareiškėjos pateikti duomenys, jog po ankstesnio įvykio Automobiliui buvo leista dalyvauti eisme, savaime nesuponuoja ir neįrodo šiam ginčui aktualių konkrečių Automobilio apgadinimų pašalinimo aplinkybės. Be to, kaip minėta, draudiko eksperto pateiktas vizualinis apgadinimų palyginimas paneigia pareiškėjos versiją, esą minėti apgadinimai po ankstesnio įvykio buvo pašalinti.

Pagal aktualų teisinį reguliavimą draudikui kyla pareiga grąžinti pareiškėją į iki Įvykio buvusią padėtį. Nenustačius priežastinio ryšio tarp dalies pareiškėjos nurodomos ir prašomos atlyginti Automobilio žalos ir Įvykio, jį sukėlusio asmens civilinę atsakomybę apdraudusiam draudikui šioje dalyje nekyla pareiga atlyginti pareiškėjos nurodomų Automobilio remonto išlaidų.

2. Dėl draudiko atsisakymo atlyginti Automobilio kairiojo ir dešiniojo sparno keitimo darbų kainą

Kaip minėta, pareiškėja nurodė, kad draudikas nepagrįstai įtraukė į Draudiko sąmatą Automobilio kairiojo ir dešiniojo sparno remonto darbus. Pareiškėjos teigimu, jos pasitelktas servisas nustatė, kad sparnų remontas yra techniškai negalimas, toliau draudikas privalo atlyginti jų keitimui reikalingus darbus.

Draudikas nurodė nustatęs, kad Automobilio kairiojo ir dešiniojo sparno keitimas nėra būtini, nes po Įvykio buvo užfiksuoti tik nežymūs detalių pažeidimai. Dėl minėtos priežasties draudikas į sąmatą įtraukė nurodytų dalių remonto kainas.

Kaip minėta, pagal Taisyklių 15 punktą, sugadinto turto sugadintos detalės ir (ar) dalys gali būti remontuojamos, jeigu atlikus remontą jos atitiks techninius aktyvios ir pasyvios saugos reikalavimus. Jeigu nukentėjęs trečiasis asmuo pasirenka sugadinto turto sugadintas detales ir (ar) dalis, kurios gali būti suremontuotos (atlikus remontą atitiks techninius aktyvios ir pasyvios saugos reikalavimus), pakeisti naujomis, atsakingas draudikas ar Biuras atlygina būtinąsias remonto išlaidas, kuriomis šiuo atveju laikomos remontuotinos detalės ir (ar) dalies remonto išlaidos.

Vertinant šalių pateiktus duomenis, darytina išvada, kad draudikas, būdamas žalų vertinimo profesionalu, turinčiu specialių techninių žinių turinčių darbuotojų, realizuodamas teisės aktuose įtvirtintą prerogatyvą nustatyti žalos dydį, įvertinęs surinktus duomenis apie Automobilio apgadinimus, nustatė, jog Automobilio sparnai gali būti remontuojami ir draudimo išmoką skaičiavo, taikydamas Automobilio sparnų remonto, o ne keitimo kainą.

Nors pareiškėja teigia, kad Automobilio sparnų remontas technologiškai nėra galimas, jokių objektyvių šią aplinkybę patvirtinančių įrodymų nėra pateikta. Vien subjektyvūs pareiškėjos paaiškinimai ir pateiktas teorinis[7], pareiškėjos teigimu, serviso sudarytas Automobilio remonto kainos skaičiavimas, įtraukiant Automobilio sparnų keitimo kainą, nepatvirtina, kad Automobilio sparnų keitimas po Įvykio yra būtinas tam, kad Automobilis atitiktų saugos reikalavimus.

Įvertinus minėtas aplinkybes, darytina išvada, kad objektyviais duomenimis nepagrindus, jog po draudiko siūlomo remonto Automobilio sparnai ir pats Automobilis neatitiks saugos reikalavimų, draudiko pareiga atlyginti sparnų keitimo kainą nebuvo įrodyta.

Remiantis nustatytomis aplinkybėmis, nėra pagrindo daryti išvadą, kad galutinė draudiko išmokėta draudimo išmokos suma (5 779,7 Eur) būtų per maža, ar kad Draudiko sąmatoje nurodytos Automobilio remonto išlaidos neatitiktų TPVCAPDĮ ir Taisyklėse nustatytų žalos ir draudimo išmokos skaičiavimo taisyklių bei Civiliniame kodekse įtvirtintų prievolių vykdymo principų.

Dėl minėtų priežasčių, įvertinus šio sprendimo priėmimo metu pateiktus duomenis, pareiškėjos reikalavimas dėl Įvykio išmokėti papildomą draudimo išmoką yra atmestinas kaip nepagrįstas.

Konstatuotų aplinkybių kontekste svarbu ir tai, kad pareiškėjai pateikus objektyvius įrodymus, patvirtinančius, kad už išmokėtą draudimo išmoką faktiškai nėra galimybės atkurti jam priklausančio Automobilio į iki Įvykio buvusios būklės, draudikas turėtų spręsti dėl papildomos draudimo išmokos mokėjimo pagrįstumo.

Nenustačius pagrindo tenkinti pareiškėjos reikalavimo, jis atmestinas.

Į esminius šalių išdėstytus argumentus atsakyta, o kiti šalių nurodyti argumentai neturi esminės reikšmės sprendimo teisėtumui ir pagrįstumui, todėl dėl jų Lietuvos bankas plačiau nepasisako. Lietuvos banko pareiga priimti motyvuotą sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detaliai atsakyti į kiekvieną šalių argumentą .

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjos X. X. reikalavimus.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio Lietuvos banko sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui, prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius Arūnas Raišutis

[7] Kaip minėta, duomenų apie jo pagrindu faktiškai atliktus Automobilio remonto darbus po Įvykio nėra.